

Иван Вазов
Nocturno на Шопена

Пианото екна и пее
под нейните пръсти – за радост
неземна, за обич и младост,
душата възнася, лелее,
с чаровна упойва я сладост –
пианото пее.

Пианото тихичко стене,
примира в мелодии страстни,
говори за тайно копнене,
събужда с въздишки си властни
в душата страдания безгласни –
пианото стене.

Пианото сякаш че плаче
със сълзи за дни отлетели,
за радости златни, умрели,
душата ридай кат сираче
пред гроби свети, запустели –
пианото плаче.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5051>]